

ÎNCHEIERE

29 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Angela Rudcovschi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Angelei Rudcovschi împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Unicalauto” cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral cauzat în urma prestării serviciilor necorespunzătoare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2012, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Unicalauto”, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 mai 2012 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

constată:

La 09 februarie 2012 Rudcovschi Angela a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Unicalauto” cu privire la compensarea prejudiciului material și moral cauzat în rezultatul prestării serviciilor necorespunzătoare.

În motivarea acțiunii, reclamanta Rudcovschii Angela, a indicat că la 08 august 2011 prin intermediul mandatarului său Babenco Sorin a încheiat cu SRL „Unicalauto” contract de închiriere a automobilului de marca Seat Alhambra, n/î B 294 AP.

Invocă că conform pct. 2 a contractului de locațiune, automobilului urma a-i fi transmis la ora 12.00, însă a fost transmis cu întârziere doar la ora 12.50.

Susține că transmiterea cu întârziere a automobilului a deranjat-o foarte mult, dânsa venind pe 14 august 2011 cu familia sa în Moldova din Portugalia cu ruta aeriană Lisabona-Chișinău și fiind nevoită să aștepte în stradă automobilul, împreună cu cei doi copii ai săi, unul de 14 ani, iar altul de 2 ani.

Menționează că la predarea automobilului, a fost indignată de faptul că automobilul transmis în locațiune era diferit de cel prezentat pe pagina web a SRL „Unicalauto”, deși potrivit pct. 6.1 a contractului de locațiune, SRL „Unicalauto” în calitate de prestator de serviciu, avea obligația să pună la dispoziția locatarului

autoturismului care face obiectul contractului, în stare bună de funcționare și în conformitate cu normele legale.

În susținerea poziției sale invocă că potrivit art. 572 alin. (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Consideră că SRL „Unicalauto” nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale de a-i pune la dispoziție un automobil în stare bună de funcționare, deși la încheierea contractului de locațiune, managerul SRL „Unicalauto” a asigurat-o că automobilul de marca „Seat Alhambra” este într-o stare bună, conform prevederilor contractuale și corespunde pozelor prezentate pe pagina web, motiv din care, insistă că pârâtul și-a îndeplinit cu rea credință obligațiile sale și în mod conștient a transmis în locațiune un bun necorespunzător, care era deteriorat.

Mai invocă că, conform art. 6 alin. 3 a Legii privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, se interzice producerea, depozitarea, plasarea pe piață și comercializarea produselor, prestarea serviciilor care nu corespund cerințelor obligatorii stabilite în documentele normative sau care, utilizate în condiții normale, pot pune în pericol viața, sănătatea, ereditatea și securitatea consumatorilor.

Iar conform pct. 6.2 a contractului de locațiune, pârâtul în calitate de prestator de servicii avea obligația să-i transmită împreună cu automobilul și următoarele acte: certificatul de înmatriculare, certificatul de asigurare și de revizie tehnică.

Afirmă că a primit din partea locatorului un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto intern seria A4 nr.0082873 eliberat de SA „Donaris Group”, în privința proprietarului automobilului Durbailo Valeriu, valabil până la data de 02 august 2011, astfel, că la data semnării contractului această poliță de asigurare era expirată cu 11 zile. Mai mult că, polița de asigurare a automobilului a fost transmisă în Chișinău numai la data de 14 august 2011 după orele 18.00, din care considerente Babenco Sorin, mandatarul său a fost nevoit să se deplaseze în satul Miciurin, raionul Drochia, pentru a-i transmite documentele de asigurare a automobilului, fapt pentru care i-a achitat 1000 lei.

La fel indică că suma de 1000 lei urmează a fi recuperată de către pârât, or, prin recipisa din 14 august 2011 semnată de managerul acestuia - Mihalachi Igor a garantat restituirea tuturor cheltuielilor legate de problemele apărute, iar din lipsa documentelor care confirmă asigurarea automobilului de model „Seat” n/î B 294 AP, i-au fost aplicate și amenzile respective.

Insistă că prin neexecutarea corespunzătoare a contractului de locațiune și prin obligația asumată prin recipisa din 14 august 2011, semnată la predarea-primirea obiectului locațiunii, pârâtul s-a obligat să repare prejudiciu material suportat, în sumă de 1000 lei pentru deplasarea mandatarului său la Chișinău, și anume, pentru primirea documentelor de asigurare a automobilului.

În acest sens invocă, că potrivit art. 5 lit. d) al Legii privind protecția consumatorilor, în calitate de consumator are dreptul la repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător, iar potrivit art. 15 alin. (1) al aceleiași legi este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele, serviciile necorespunzătoare indiferent de faptul dacă s-a aflat sau nu în relații contractuale cu vânzătorul, prestatorul, iar prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea dreptului lui prevăzut de prezenta

lege, precum și de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanța de judecată.

Consideră reclamanta că pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei este justificată prin incomoditățile create la transmiterea automobilului cu întârziere.

Solicită încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 1000 lei și prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 mai 2012 acțiunea a fost admisă parțial și încasat în beneficiul Angelei Rudcovschi din contul SRL „Unicalauto” cu titlu de recuperare a prejudiciului material cauzat în mărime de 1000 lei, a prejudiciului moral în mărime de 3500 lei, cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 330 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2012 a fost admis apelul declarat de către SRL „Unicalauto”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 20 mai 2013 Rudcovschi Angela a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Invocă că la 14 august 2011 a încheiat contract de închiriere cu SRL „Unicalauto” a automobilului de marca „Seat Alhambra”, n/î B294 AP, fiind stabilită durata locațiunii de 10 zile, începând cu 14 august 2011 ora 12.00 până la 24 august 2011 ora 12.00, chiria fiind stabilită în cuantum de 37 Euro pentru fiecare zi, urmând a fi efectuată în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale a Moldovei.

Susține că potrivit pct. 126 alin. (1) a Hotărârii Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere, persoanele responsabile de exploatarea și starea tehnică a vehiculelor sunt obligate să nu admită în circulație vehiculele a căror stare tehnică nu corespunde normelor tehnice și ecologice, precum și cele care nu sunt înmatriculate sau nu au fost supuse controlului tehnic de stat.

Menționează că automobilul dat în locațiune este înregistrat după Valeriu Durbailo pe teritoriul Transnistriei, iar SRL „Unicalauto” î-l deține cu drept de locațiune, fără a avea dreptul de a-l da în sublocațiune.

În susținerea poziției sale mai invocă și prevederile pct. 122 alin. (2) lit. b) a Hotărârii Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care indică că este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice și ecologice, în acest sens reținând recurenta că la automobilul transmis în locațiune erau dereglate farurile și sistemul de tracțiune.

Apreciază ca fiind justă concluzia instanței de fond, precum că intimatul nu i-a pus la dispoziție un automobil în stare bună de funcționare, fapt ce se confirmă prin certificatul de asigurare expirat.

Afirmă că a primit din partea locatorului contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto intern seria A4 nr. 0082873 eliberat de SA „Donaris Group” în

privința lui Valeriu Durbailo, valabil până la 02 august 2011, fapt ce denotă că la data semnării contractului, polița de asigurare era expirată cu 11 zile.

Reține că polița respectivă i-a fost transmisă abia la 14 august 2011, ora 18.00 motiv pentru care mandatarul său Babenco Sorin i-a transmis-o ei în s. Miciurin r. Drochia, fapt pentru care i-a achitat 1000 lei, suma pe care intimatul urmează să i-o recupereze, or potrivit recipisei din 14 august 2011, managerul SRL „Unicalauto” Igor Manalachi a garantat restituirea tuturor cheltuielilor legate de problemele apărute de la faptul că la transmiterea mașinii SEAT n/î B 294 A lipsește documentele ce confirmă asigurarea automobilului, inclusiv și amenzile aplicate ca urmare a acestui fapt.

Insistă că pretenția sa de a fi încasat prejudiciu moral în mărime de 10000 lei din contul intimatului este justificată prin faptul că i-a fost transmis cu întârziere un automobil deteriorat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Rudcovschi Angela nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de chemare în judecată.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Rudcovschi Angela asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Rudcovschi Angela ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul Angelei Rudcovschi se consideră inadmisibil.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva